

Dan prije samog izleta spremala se tradicionalna peka sa prijateljima na Braču, koja je već toliko puta pripremljena i uvježbana da nije uopće bilo pitanje hoću li stići na zadnji trajekt za Split nego je bilo sidi, aj popij, imaš vremena! Dakle, umalo sam zakasnio na zadnji trajekt za Split i još mi je ostala čitava pripremljena marenda za sutra. Ne kaže se za ništa da je dobra priprema već pola posla.

Početak izleta odavao je blage naznake da neće baš sve ići iz prve, glatko. Samo za pronaći parking na dogovorenom mjestu za polazak, trebalo je prvo presložiti par raspalih vrata od ormara, tepihe i kutije koji su zauzeli tada jedino slobodno mjesto i pogurati ih bliže kontejnerima a tek onda parkirati auto. Prije toga prijatelj je u letu iskočio iz auta po neki uranak i šalicu kiselog jogurta za okrijep. Autobus je bio skoro popunjen izuzev onih koji su najavili nedolazak.

Nakon pola sata vožnje od Splita do Žrnovnice stali smo prvi put u Tugarama popiti kavu i nešto pojesti.

Postoji pretpostavka da je mjesto Tugare dobilo naziv od starohrvatskog boga Tuge, koji je bio jedan od sedam bogova u koje su vjerovali stari Slaveni.

Nakon ukusne marende krećemo još 2km otprilike do našeg polazišta odnosno Crkve Male Gospe u Zaseoku Dočine. Izvrsni vodič Ivica Sorić daje prve upute planinarima nakon čega krećemo pješice. Cilj ovog izleta bio je orijentacija u prirodi pomoću karte i kompasa.

Put nas vodi kroz zaseoke Čažin dolac i Umac do crkvice sv.Roka. Cijelo vrijeme okruženi smo bujnom prirodom još uvijek donekle izvorno očuvanom. Putem nailazimo na napuštene kamene kuće u kojima se živjelo prije ne toliko davno i u kojima su ljudi držali svoju stoku, radili ulje u kamenim mlincima, koji su stajali obično u dvoru kuće. Činilo se kao da su tada imali sve što im je trebalo za život i od same prirode. Nakon toga stazom stižemo iznad Jesenica iz kojih se

pruža panoramski pogled na more i otoke.

Četiri podmoritižećermeto Zelenića i dva tovara koja su nas ispratila do crkvice sv. Ante gdje

Na Zelenićevoj baštini iznimno je zanimljivo vidjeti kako se koristi jezik koji je određeno vrijeme bio u uporabi u selu kaštaze

Ukoliko poslušate pažljivo i uz pomoć vodiča uslijedio je nastavak puta prema Omišu koji je

St. Mišićevići, Kuća biskupa barišića, iznad sela Mišićevići, na vrhu Primorske kose, u općini Mosorin, u županiji Sisačko-muravska

St. Mišićevići, Kuća biskupa barišića, iznad sela Mišićevići, na vrhu Primorske kose, u općini Mosorin, u županiji Sisačko-muravska

Milena i Marina su izletnici koji su se prijavili za izlet na Primorsku kosu. Oni su hoda je

Kanjon rijeke Cetine i zaleđe Omiša su prirodni fenomen vrijedan divljenja i čuvanja.

...@mišun... na vierujem siele kao sad naručene. Također, hvala svima koji

Fotografije: Diana Gašević, Joško Francić